

Αριθμός 277/2022²
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ζ' Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Βασιλική Ηλιοπούλου, Κώνσταντίνα Μαύρικοπούλου, Μαρία Κουβίδου και Ελευθέριο Σισμανίδη-Εισαγγελέτη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1^η Δεκεμβρίου 2021, με την παρουσία του Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χαράλαμπου Μωυσίδη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευθύμιας Καλογερόπούλου, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, περί αναιρέσεως της υπ' αριθμ. 1126/2021 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών (Αναστολών) και με κατηγορούμενο τον Γεώργιο ΠΑΤΕΛΗ του Βασιλείου, κάτοικο Νίκαιας Αττικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δημήτριο Γκάβελα.

Το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών (Αναστολών), με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσίων Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητεί τώρα την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία 45/3-11-2021 έκθεση αναιρέσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον της Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Σουλτάνας Κουφιάδου και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1043/2021.

Σελίδα 2 της 277/2022 προινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

Αφού άκουσε

Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης και τον πληρεξούσιο δίκηγόρο του κατηγορουμένου, που ζήτησε την απόρριψή της.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Σύμφωνα με το άρθρο 505 παρ. 2 εδ. α' του ισχύοντος από 1-7-2019 Κ.Ποιν.Δ. (Ν. 4620/2019, Φ.Ε.Κ. 96/11-6-2019, τεύχος πρώτο), «Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε απόφασης μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 507». Εξάλλου, κατά το άρθρο 507 του αυτού ως ανώ Κ.Ποιν.Δ., όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 155 του Ν. 4855/2021 (Φ.Ε.Κ. 215/12-11-2021, τεύχος πρώτο) «Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώριση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου και για μεν τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είναι ενός (1) μηνός, για δε τους λοιπούς εισαγγελείς είκοσι (20) μηνών, από την καταχώριση αυτήν.». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έχει το δικαίωμα να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε απόφασης, εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από την καταχώρισή της καθαρογραμμένης στο ειδικό βιβλίο, που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

II. Στην προκείμενη περίπτωση φέρεται προς συζήτηση η από 3-11-2021 αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για αναίρεση της υπ' αρ. 1126/18-10-2021 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών (Αναστολών), που καταχωρίστηκε καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 473 παρ. 3 του

**ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας**

Σελίδα 3 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

Κ.Ποιν.Δ. την 25-10-2021, με την οποία διατάχθηκε η αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. 2644/2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου (Κακουργημάτων) Αθηνών, ως προς τις διατάξεις της που αφορούν τον αναιρεσίβλητο – αιτούντα, Γεώργιος Πατέλης του Βασιλείου, κάτοικος Νίκαιας Αττικής (οδός [REDACTED] παρ. [REDACTED]), κρατούμενος στο Γενικό Κατάστημα Κράτησης Δομοκού, μέχρι την έκδοση απόφασης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο επί της ασκηθείσας από τον ίδιο (αναιρεσίβλητο – αιτούντα) έφεσης κατά της ανωτέρω καταδικαστικής σε βάρος του απόφασης, με τους περιοριστικούς όρους: α) της απαγόρευσης εξόδου του από την χώρα και β) της υποχρέωσης εμφάνισής του, το πρώτο πενθήμερο κάθε μηνός, στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας του. Η αίτηση αυτή έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα, με δήλωση του αναιρεσίοντος Εισαγγελέα στην αρμόδια γραμματεία του Αρείου Πάγου, την 3-11-2021, για την οποία συντάχθηκε η υπ' αρ. 45/2021 έκθεση, είναι δε παραδεκτή, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγηθείσα υπό στοιχείο Ι νομική σκέψη, καθόσον ασκήθηκε από δικαίουμενο προς τούτο πρόσωπο, κατά απόφασης υποκείμενης στο συγκεκριμένο ένδικο μέσο (άρθρα 504 παρ. 1, 505 παρ. 2, 507, 509 παρ. 1, 473 παρ. 3, 474 παρ. 2 του Κ.Ποιν.Δ.), περιλαμβάνει δε ως λόγο αναίρεσης την έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας (άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του Κ.Ποιν.Δ.). Επομένως, πρέπει να εξετασθεί ως προς τη βασιμότητά του λόγου της.

III. Οι διατάξεις του άρθρου 497 του ισχύοντος από 1-7-2019 Κ.Ποιν.Δ., δίπως τρόποποιήθηκαν με το άρθρο 151 του Ν. 4855/2021 (Φ.Ε.Κ. 215/12-11-2021, τεύχος πρώτο), ορίζουν ότι: «1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο ή έφεση που ασκείται παραδεκτά και δχι η προθεσμία για την άσκησή της. 2. (...) 4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης

Σελίδα 4 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

κάθειρξης, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια από της παρ. 8^ο, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορούμενου ότι θα ασκήσει έφεση. 5. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την ανασταλτική δύναμη της έφεσης από την επιβολή περιοριστικών όρων. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295. 6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε. 7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και ασκήσει πάρα δεκτά έφεση, η οποία θιάσει δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παρ. 1 του τελευταίου άρθρου. 8.

ΘΕΟΦΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

M.J.F.

αγι

Σελίδα 5 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποιος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβαση πέριορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκόπος φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την σικογένειά του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το άρμδιο δικαστήριο αποφαίνεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης. 9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι άρμδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό. 10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπτώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.». Από τις διατάξεις αυτές, οι οποίες είναι παρόμοιες με εκείνες του προϊσχύσαντος μέχρι 30-6-2019 Κ.Ποιν.Δ., όπως είχαν τροποποιηθεί με τον Ν. 3904/2010, σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της εισηγητικής έκθεσης του νόμου αυτού

Σελίδα 6 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

(3904/2010), συνάγεται ότι με την ριζική αναμόρφωση του συγκεκριμένου άρθρου, επιδιώχθηκε η κάμψη της διαπιστωθείσας κατά το παρελθόν αυστηρότητας που επέδειξαν τα δικαστήρια της ουσίας, τόσο ως προς τη χορήγηση ανασταλτικού αποτέλεσματος σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατά της καταδίκαστικής απόφασης όσο και ως προς την αναστολή εκτέλεσης της τελευταίας αυτής απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου επί της ασκηθείσας σχετικής έφεσης. Η αρνητική αυτή τάση των δικαστηρίων, εκτός των αφόρητων συνεπειών της γι' αυτόν που καταδικάστηκε πρωτόδικα, αντιστρατεύεται και το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορούμενου, το οποίο συνάπτεται με το δικαίωμά του η υπόθεσή του να επανεξεταστεί από ανώτερο δικαστήριο. Με την προαναφερόμενη νομοθετική παρέμβαση αμβλύνθηκαν, τόσο οι τυπικές όσο και οι ουσιαστικές προϋποθέσεις, οι οποίες έπρεπε να συντρέχουν, κατά την προϊσχύουσα μορφή του ως άνω άρθρου, προκειμένου να χορηγηθεί αυαστατικό αποτέλεσμα στην ασκούμενη έφεση ή αναστολή εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, ενώπιον άσκησης έφεσης από τον καταδίκασθεντα κατηγορούμενο ή υπέρ αυτού. Περαιτέρω, όπως έχει η διάταξη της παραγράφου 8 του εν λόγω άρθρου (497 του Κ.Ποιν.Δ.), το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης και η αναστολή εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης αποτελούν τον κανόνα, πλην, όμως, η χορήγησή τους αποκλείεται, αν κριθεί ότι συντρέχουν οι περιοριστικά αναφερόμενοι στη συγκεκριμένη διάταξη λόγοι. Ειδικότερα, δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα στην έφεση, κατά της πρωτόδικης απόφασης, όταν ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει προβεί σε προπαρασκευαστικές για τη φυγή του ενέργειες ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποιονος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για

ΕΣΩΤΗΡΙΚΟ
Ο Εισιτηρίου

απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής ή αν-
κριθεί ότι, σε περίπτωση που αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ
πιθανό, ενώφερε προηγούμενων καταδίκων του για αξιόποινες
πράξεις, ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της
πράξης, να τελέσει και άλλα εγκλήματα. Επίσης, ανασταλτικό
αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης χορηγείται σε κάθε
περίπτωση, όταν κριθεί αιτιολογημένα ότι η άμεση έκτιση ή
συνέχιση έκτισης της ποινής θα επιφέρει υπέρμετρη και
ανεπάνορθωτη βλάβη στον κατηγορούμενο ή στην οικογένειά του.
Έξαλλου, από τη διάταξη του άρθρου 505 παρ. 2 του Κ.Ποιν.Δ.,
προκύπτει ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, προς τό σκοπό
της διόρθωσης τυχόν εσφαλμένων αποφάσεων, δικαιούται να
ασκεί το ένδικο μέσο της αναίρεσης κατά οποιασδήποτε
απόφασης και για όλους τους λόγους που διαλαμβάνονται στο
άρθρο 510 παρ. 1 του Κ.Ποιν.Δ., μεταξύ των οποίων και αύτος
της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, η οποία
απαιτείται από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του
Συντάγματος και 139 του Κ.Ποιν.Δ.. Η ειδική και εμπειριστατωμένη
αιτιολογία της απόφασης δεν αφόρα μόνο την κύρια απόφαση,
δηλαδή την επί της ενοχής δικαιοδοτική κρίση του δικαστηρίου,
αλλά εκτείνεται ανεξαιρέτως σε όλες τις αποφάσεις, ανεξάρτητα
αν αυτές είναι οριστικές ή παρεμπίπουσες ή η έκδοσή τους έχει
άφεθεί στη διακριτική, ελεύθερη ή ανέλεγκτη κρίση του
δικαστηρίου. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι και η απόφαση του
δικαστηρίου, με την οποία γίνεται δεκτή η αίτηση του
κατηγορουμένου και διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης της
καταδικαστικής απόφασης μέχρι την έκδοση απόφασης από το
δευτεροβάθμιο δικαστήριο επί της ασκηθείσας από αυτόν έφεσης,
πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη, η εν λόγω δε αιτιολογία
συνίσταται στην αναφορά των πραγματικών περιστατικών που

προέκυψαν κατά τη δημόσια στο ακροατήριο συζήτηση της σχετικής αίτησης, των αποδείξεων που τα θεμελιώγουν, καθώς και των συλλογισμών, με βάση τους οποίους το δικαστήριο δέχτηκε τη σχετική αίτησή του (κατηγορουμένου) και ανέστειλε την εκτέλεση της ποινής που μεπιβλήθηκε σ' αυτόν πρωτόδικα. Εξάλλου, έλλειψη τέτοιας αιτιολογίας υπάρχει, εκτός των άλλων, και όταν από τη στάθμιση του όλου περιεχομένου του σκεπτικού της απόφασης, δεν συνάγεται κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο, ότι το δικαστήριο, για το σχηματισμό της δικανικής πεποίθησής του, έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε όλα, ανεξαιρέτως, τα αποδεικτικά μέσα, αφού η αιτιολογία δεν μπορεί να είναι επιλεκτική, δηλαδή να στηρίζεται σε ορισμένα δεδομένα της ακροαματικής διαδικασίας, χωρίς για συνεκτίμα άλλα που εισφέρθηκαν σ' αυτήν, διότι στην περίπτωση αυτή υπόκειται ασάφεια και δημιουργούνται λογικά κενά. Η υποχρέωση του δικαστηρίου να προέλθει σε λειτουργικό συσχετισμό, συνεκτίμηση και συναξιολόγηση του περιεχομένου όλων των αποδεικτικών μέσων, επιβάλλεται από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 177 παρ. 1 και 178 του Κ.Ποι.Δ., χωρίς να αρκεί, για την προς τούτο δικαιοδοτική κρίση, η τυπική ρηματική αναφορά στο προσίμιο του σκεπτικού της απόφασης των κατ' είδος αποδεικτικών μέσων που ελήφθησαν υπόψη για το σχηματισμό της δικανικής πεποίθησής του. Το αποτέλεσμα του συσχετισμού, της συνεκτίμησης, της συγκριτικής στάθμισης και της συναξιολόγησης των αποδεικτικών μέσων δεν ελέγχεται από τον Αρείο Πάγο, καθόσον αφορά στην αναιρετικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, πλην όμως, στην αιτιολογία πρέπει να αναφέρεται γιατί το δικαστήριο πείσθηκε από το συγκεκριμένο αποδεικτικό μέσο και όχι από άλλο αντίθετο ή διαφορετικό. Από τα προαναφερόμενα συνάγεται ότι, σε κάθε περίπτωση, στη σχετική απόφαση του

ΘΕΩΡΗΣΗ
Ο Εισηγητής

Σελίδα 9 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

δικαστηρίου, με την οποία χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα στην έφεση ή αναστολή εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, πρέπει να διαλαμβάνεται ειδίκη και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, όχι μόνον ως προς τη συνδρομή των θετικών προς τούτο προϋποθέσεων, αλλά και ως προς την ανυπαρξία απαγορευτικών του εν λόγω μέτρου όρων (Α.Π. 714/2018)).

IV. Στην προκείμενη περίπτωση το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών (Αναστολών), με την αναιρεσίβαλλόμενη υπ' αρ. 1126/18-10-2021 απόφασή του, δέχθηκε την υπ' αρ. πρωτ. 11015/6-9-2021 αίτηση του αναιρεσίβλητου – αιτούντος, Γεωργίου Πατέλη του Βασιλείου, και διέταξε την αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. 2644/2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου (Κακουργημάτων) Αθηνών, ως προς τις διατάξεις της που αφορούν τὸν τελευταίο (αναιρεσίβλητο – αιτούντα), σύμφωνα με τις οποίες αύτος καταδικάστηκε σε συνολική ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης δέκα (10) έτων και δύο (2) μηνών, για τις αξιόποινες πράξεις: 1) της ένταξης, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση, 2) της συνέργειας, από κοινού, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση, και 3) της παράνομης οπλοκατοχής, μέχρι την έκδοση απόφασης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο επί της ασκηθείσας από τον ίδιο (αναιρεσίβλητο – αιτούντα) έφεσης κατά της ανωτέρω καταδικαστικής σε βάρος του απόφασης, με τους περιοριστικούς όρους: α) της απαγόρευσης εξόδου του από την χώρα και β) της ύποχρέωσης εμφάνισής του, το πρώτο πενθήμερο κάθε μηνός, στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας του. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την παραδεκτή, για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου, επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλόμενης απόφασης, ειδικότερα δε από το αιτιολογικό της, σε σύνδυσμό με το διατακτικό αυτής, τα οποία ως ενιαίο σύνολο παραδεκτά αλληλοσυμπληρώνονται, το ως άνω Δικαστήριο της ουσίας, κατά

Σελίδα 10 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

την γνώμη της πλειοψηφίας των μελών της σύνθεσής του, δέχθηκε, κατά την αναιρετικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίσης του, με την πρόταξη νομικής σκέψης (του άρθρου 497 ΚΠΔ), μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση των κατ' είδος αναφερόμενων στα ίδια πρακτικά αποδεικτικών μέσων (ένορκη κατάθεση της μάρτυρας του αναιρεσίβλητου — αιτούντος από ακροατήριο και αναγνωρισθέντα έγγραφα), ότι προέκυψαν, κατά πιστή αντιγραφή, διατηρουμένης της ορθογραφίας, σύνταξης και στίξης, τα ακόλουθα πραγματικά περιοτατικά: «(...). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο νέος ΚΠΔ διατηρεί ουσιαστικά το καθεστώς του νόμου 3904/2010 σύμφωνα με το οποίο: Α] Διευκρινίστηκε απολύτως η λειτουργικότητα του στοιχείου της βλάβης, η μεν κατάφασή της οδηγεί σε κάθε περίπτωση [ακόμα δηλαδή και όταν τα λειτό μεγέθη είναι αρνητικά μα τον κατηγορούμενο] στη χορήγηση του ανασταλτικού αποτελέσματος ή της αναστολής εκτελέσεως, η δε ανυπαρξία της δεν οδηγεί σε άμεση εκτελεστότητα και Β] αποτυπώνεται εμφανώς η ισχύς του τεκμηρίου της αθωότητας καθώς και ο σεβασμός του κανονιστικού πλαισίου προς το τεκμήριο τούτο και προς το δικαίωμα επανεξετασεως της υποθέσεως [δικαίωμα απολαύσεως του δευτερου βαθμού] από το κυρωθέν με το νόμο 1705/1987, έβδομο συμπληρωματικό της ΕΣΔΑ πρωτόκολλο και το κυρωθέν με το νόμο 2462/1997 ΔΣΑΠΔ. Σημειώνεται εδώ ότι στο στοιχείο της βλάβης συσταθμίζεται για τη χορήγηση του ανασταλτικού αποτελέσματος και η αδυναμία εκδίκασης της έφεσης σε κάποιο εγγύς κείμενο χρονικό σημείο [βλ. Πενταμ.Εφ.Αθ. 465/1992 Υπερ 1994/316]. Για τούτο εξάλλου προστέθηκε στη παρ. 7 του άρθρου 497 ΚΠΔ η φράση ότι η αίτηση υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, καθόσον κατατείνει

ΞΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

Σελίδα 11 της 277/2022 πτοινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

ακριβώς στην εξασφάλιση της δυνατότητας πρόσβασης του κατηγορουμένου στη δικαιοσύνη σε εύλογο χρονικό διάστημα, πρόσβαση που δοκιμάζεται ενόψει του παρατηρουμένου φαινομένου υπερβολικής καθυστέρησης της καθαρογραφής των πρωτοδίκων αποφάσεων, με αποτέλεσμα μάλιστα πολλές φορές την ολοσχερή απότιση της ποινής μέχρι τη συζήτηση της έφεσης και την έκδοση απόφασης επ' αυτής, γεγονός που ακυρώνει το δικαίωμα της έφεσης και το σκοπούμενο δόφελος του κατηγορούμενου για τον εξαρχής έλεγχο της νομικής και ουσιαστικής βάσιμότητας της κατηγορίας από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, μέχρις της έκδοσης απόφασης του οποίου ο κατηγορούμενος είναι απλός ύποπτος ή αθώος. Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω προκύπτουν τα εξής ως προς τὸν τρόπο εφαρμογής της επίμαχης προβλέψεως: α] πρόκειται για εκτελεστότητα επιβληθείσα με πρωτόδικη απόφαση και το αίτημα για άρση της αφορά περιορισμένο χρονικό διάστημα και ενδοσ ακόμα είναι ισχύρο το τεκμήριο αθωότητας; β] ο δρος ιδιαίτερη επικινδυνότητα δεν υπηρέτει σκοπούς δικονομικής εξασφαλίσεως αλλά είναι ένα είδος ασφαλιστικής κρατήσεως; γ] είναι αδιάφορη η φύση του εγκληματος, για το οποίο έλαβε χώρα η καταδίκη και το ύψος της επιβληθείσας ποινής; δ] η ρητή καθιέρωση κριτηρίων στο άρθρο 497 παρ. 7 ΚΠΔ αποσκοπεί στη δημιουργία συνθηκών εγγυήσεως ασφάλειας δικαίου ε] αρκεί η πιθανότητα – δυνατότητα βλάβης η οποία σε περίπτωση αμφιβολιών πρέπει να καταφάσκεται στη ή έννομη τάξη ενός κράτους δικαίου δεν μπορεί να αποδέχεται και δεν αποδέχεται τη πρόκληση βλάβης για τον κατηγορούμενο του, δύο διάστημα είναι υπάρκτο το ενδεχόμενο αθωώσεως και δι] εύλογο είναι πως το δικαστήριο οφείλει να εκκίνει από το τεκμήριο δι] κάθε στέρηση της ελευθερίας που ενδέχεται στο μέλλον να αποδειχθεί αδικαιολόγητη, πιθανολογείται

Σελίδα 12 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

δτι θα έχει ως συνέπεια σημαντική και ανεπανόρθωτη βλάβη του κατηγορουμένου. Στην προκείμενη περίπτωση προέκυψαν τα παρακάτω: Ο αιτών μετην υπ' αριθ. 2644 – 22/2020 απόφαση του ΤΕΚ Αθηνών καταδικάσθηκε για τις πράξεις: Α) ένταξης ως μέλος σε εγκληματική οργάνωση οποία διαπράχθηκε από το έτος 2008 και εντεύθεν σε κάθειρξη έξι (6) ετών, Β) για συνέργεια σε δολοφονία η οποία διαπράχθηκε στο Κερατσίνι στις 17/9/2013 σε κάθειρξη οκτώ (8) ετών και Γ) παράνομης οπλοκατοχής η οποία διαπράχθηκε στη Νίκαια Αττικής στις 28-9-2013 σε ποινή φυλάκισης έξι μηνών και χρηματική ποινή 600 ΕΥΡΩ, και μετά τη συγχώνευση σε ποινή συνολική κάθειρξης 10 ΕΤΩΝ και δυο μηνών. Ήδη η πράξη της οπλοκατοχής λόγω και της μακροχρόνιας εκδίκασης της υπόθεσης έχει παραγραφεί αφού παρήλθε οκταετία από την τέλεσή της. Με την ίδια παραπάνω απόφαση δεν δόθηκε αναστολή εκτέλεσης αυτής ενόψει της νομότυπης ασκήσης του ενδίκου μέσου της έφεσης και ο αιτών κατηγορούμενος κρατείται μέχρι σήμερα στις φυλακές από 23-10-2020 ενώ κρατήθηκε προσωρινά ένα έτος έξι μήνες και τέσσερις ημέρες και συνολικά με προαγματική έκτιση 30 μήνες και τέσσερις ημέρες. Επί πλέον όπως αποδειχθήκε από τις σχετικές βεβαιώσεις των καταστημάτων κράτησης Δομοκού και Μαλανδρίνου ο αιτών κατηγορούμενος έχει πραγματοποιήσει 426 και δύο τέταρτα ημερομίσθια εντός φυλακής και έξι ημέρες κράτησης σε αστυνομικά τμήματα, ενώ η πρωτοβάθμια απόφαση δεν έχει ακόμα καθαρογραφεί, με βάσιμη πιθανότητα, κατά πληροφορίες από την υπηρεσία, να συμβεί αυτό λόγω του όγκου της αρχές του επόμενου έτους και μετά την υπογραφή της από την προεδρεύουσα να προσδιοριστεί άμεσα, όχι ενωρίτερα δημοσίας κατ' εκτίμηση από την παρέλευση του πρώτου τρίμηνου του επομένου έτους. Από μόνη την παρέλευση κατ' αρχήν ενός τόσου μεγάλου χρονικού διαστήματος από την τέλεση

ΘΕΟΦΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

της πράξης, αφού μόνο η εκδίκαση της υπό κρίση υπόθεσης στο πρώτο βαθμό διήρκεσε περί τα πέντε χρόνια, θα μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα και σύμφωνα με τα νομικά δεδομένα, που προαναφέρθηκαν, σε συνδυασμό με το στεκμήριο της αθωότητας, που μέχρι την καταδίκη αμετακλήτως πλέον, οι καταδίκασθείς πρωτοδίκως χαρακτηρίζεται ως απλός ύποπτος ή αθώος, διτι οι αιτών κατηγορούμενος συγκεντρώνει στο πρόσωπό του την πιθανότητα βλάβης από τη συνέχιση της κράτησής του. Όμως η πλειοψηφούσα γνώμη του δικαστηρίου τούτου για τη διαμόρφωση της δικανικής της κρίσης δεν αρκείται στο γεγονός αυτό και μόνο, αλλά ανεξαρτήτως του γεγονότος του διτι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε διτι η έφεση να μην έχει αναστέλλουσα δύναμη, προφανώς στηριζόμενη στο κριτήριο του νόμου διτι τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της πράξης [η οποία πράξη ειρήσθω εν παρόδω, κρίνεται σκληρή και απάνθρωπη, έτσι όπως φέρεται, λαμβάνομενη όπως φάνηκε, υπό τη συνθήκη του διτι ο εν λόγω πολιτικός αυτός σχηματισμός είχε κοινοβουλευτική παρουσία κι εξ αυτού του λόγου [πιθανόν] απορρέουσα κακώς εννοούμενη ισχύς στους πιστεύοντες σε αυτόν, πράγμα που σήμερα μετά την διαφαινόμενη απομόνωσή του, κοινωνική και πολιτική συνέπεια των εγκληματικών συμπεριφορών κάποιων μελών του, εκτιμάται διτι αποδομήθηκε υπό αυτή τη μορφή], ο κατηγόρούμενος πιθανολογείται διτι θα διαπράξει και άλλα εγκλήματα, αφού τα άλλα αναφερόμενα κριτήρια – προϋποθέσεις – θετικά της άμεσης εκτέλεσης της ποινής – δεν προέκυψαν διτι υφίστανται [δηλ. ο αιτών έχει γνωστή και μόνιμη κατοικία στη χώρα, δεν έχει κάνει προπαρασκευαστικές πράξεις για να διευκολύνει τη φυγή του, δεν υπήρξε στο παρελθόν φυγόποινος ή φυγόδικος, ούτε καταδικάστηκε για απόδραση κρατουμένου], πρέπει να ειπωθούν τα παρακάτω. Από τα ίδια αποδεικτικά μέσα προέκυψε διτι ο αιτών

κατηγορούμενος έχει ένα παιδί τον █ ηλικίας σήμερα █ ετών, το οποίο στην κρίσιμη περίοδο της αυτή της εφηβείας [όπου η ψυχοσύνθεση κατ' αυτή την περίοδο ένδεικνει παιδιού διαμορφώνει χαρακτήρες και κατοπινές συμπεριφορές με διαφορά σε αυτό συνεπάγεται], παρουσιάζει πολλές δυσκολίες και ειδικότερα δυσκολία στην κοινωνικοποίηση, και στη συναισθηματική του έκφραση, έχει δεχθεί μπούλινγκ από τις μικρότερες ηλικίες, εμφανίζει απομόνωση και από τα συγγενικά του πρόσωπα ακόμα και από την φυσική μητέρα του – σύζυγο του κατηγορουμένου, η οποία, παρόλο που δεν είναι η βιολογική του μητέρα, προσπαθεί, να είναι δίπλα του διο μπορεί, μόνη αυτή μετά τη φυλάκιση του πατέρα του, καθόσον δεν προέκυψε δια υπάρχουν άλλα συγγενικά πρόσωπα ικανά και πρόσφορα να βρίσκονται κοντά του τόσον οικονομικά όσον και συναισθηματικά, και έχει εξάρτηση από τα πλεκτρονικά μέσα με ταυτόχρονη αδιαφορία στην εκπαίδευσή του [βλ. προσκομιζόμενη παιδοψυχιατρική γνωμάτευση]. Οι δυσκολίες δε αυτές οπως καταγράφηκαν από τον ψυχολόγο που παρακολουθεί πλέον το παιδί συνδέονται άμεσα με δυο παράγοντες: α] στην εγκατάλειψή του από την βιολογική του μητέρα από πολύ μικρή ηλικία και β] στην απότομη απομάκρυνση και του πατέρα του από κοντά του με τον οποίο είχε αναπτύξει μία ισχυρή σχέση και η απουσία του έχει σημαντικά διαταράξει την ψυχική και σωματική του υγεία. Και μπορεί η φυσική του μητέρα [σύζυγος του αιτούντα σήμερα] με συναντήσεις που έχει αρμοδίως στα πλαίσια της συμβουλευτικής γονέων να προσπαθεί να αντιμετωπίσει διο το δυνατόν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο έφηβος █ στο ψυχολογικό επίπεδο, αλλά και με τις οικονομικές δυνατότητες [είναι υγιής και ικανή για να μπορεί να εργαστεί], δισες είναι δυνατόν επίσης, στο οικονομικό επίπεδο, η διαπιστωθείσα σοβαρή κατάσταση αυτή απαιτεί κατά την εκτίμηση

ΥΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

Σελίδα 15 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

των ειδικών και την φυσική παρουσία του πατέρα κοντά του. Κατ' ακολουθίαν απόστα ανωτέρω κατά την κρίση της πλειοψηφίας του δικαστηρίου η συνέχιση της εκτέλεσης της ποινής με την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου θα επιφέρει σημαντική και υπέρμετρη βλάβη στην οικογένειαστου αιτούντα δηλ. στο παιδί του, ενώ αντίθεταση παρουσίαστου δίπλασε αυτό, έστω και κατά την χρονική αυτή περίοδο μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη του τελευταίου για τις πράξεις που πρωτόδικα έχει καταδικαστεί, η οποία προβλέπεται, όπως έχει ήδη αναφερθεί ότι θα διαρκέσει μεγάλο έπισης χρονικό διάστημα, θα επιφέρει ευεργετικά αποτελέσματα στην τελική διαμόρφωση του χαρακτήρα του παιδιού, σωστού κατ' εκτίμηση τελικά για το κοινωνικό σύνολο. Συνεπώς η αίτηση κατά την γνώμη της πλειοψηφίας θα πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη υπό όρους δύως, όπως αναφέρονται αυτοί αναλυτικά στο διατάκτικό της παρόύσας.».

Ακολούθως, το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών (Αναστολών), με την προσβαλλόμενη απόφασή του διέταξε την αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. 2644/2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, ως προς τις διατάξεις της που αφορούν τὸν αναιρεσίβλητο – αιτούντα, [με την οποία, όπως προεκτέθηκε, ο τελευταίος καταδικάστηκε σε συνολική ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης δέκα (10) ετών και δύο (2) μηνών για τις αξιόποινες πράξεις: 1) της ένταξης, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση, 2) της συνέργειας, από κοινού, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση, και 3) της παράνομης οπλοκατοχής], μέχρι την έκδοση απόφασης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο επί της ασκηθείσας από τον ίδιο (αναιρεσίβλητο – αιτούντα) έφεσης κατά της ανωτέρω καταδικαστικής σε βάρος του απόφασης, με τους εξής περιοριστικούς όρους: α) της απαγόρευσης εξόδου του από την χώρα και β) της υποχρέωσης εμφάνισής του, το πρώτο

Σελίδα 16 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

πενθήμερος κάθε μηνός, στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας του. Μετοπεριεχόμενος όμως αυτό, η προσβαλλόμενη απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου (Αναστολών) Αθηνών, στερείται της απαιτούμενης, κατά τα αναφερόμενα στην προηγηθείσα υπό στοιχείο III. νομική σκέψη, ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, ιδρυμένου, ως εκ τούτου, του εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του Κ.Ποιν.Δ. σύστοιχου λόγου αναιρεσης. Τούτο δε διότι η πρόβλεψη σ' αυτήν (προσβαλλόμενη απόφαση), ότι ουσιαστικά ο αναιρεσίβλητος – αιτών θα έχει εκτίσει την ποινή του πριν από την εκδίκαση της έφεσής του δεν αποτελεί επιχείρημα για να δικαιολογήσει την κρίση του Δικαστηρίου αναφορικά με τη χορήγηση αναστολής εκτέλεσης της ποινής, καθόσον η καθυστέρηση εκδίκασης της έφεσής του δεν συνιστά από μόνη της λόγο για αναστολή εκτέλεσης της ποινής, ενώ η παραδοχή ότι ο αναιρεσίβλητος – αιτών συγκεντρώνει στο πρόσωπό του πιθανότητα βλάβης από τη συνέχιση κράτησης του δεν μπορεί να θεμελιώσει την αναστολή εκτέλεσης της παραπάνω ποινής που επιβλήθηκε σε βάρος του, ενώ ως του ότι ο νόμος αξιώνει προς τούτο ανεπανόρθωτη και υπέρμετρη βλάβη και δχι απλώς πιθανότητα βλάβης. Περαιτέρω, ενώ στην πλαπτόμενη απόφαση υπάρχει η παραδοχή ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο οδηγήθηκε στη μη χορήγηση ανασταλτικού αποτελέσματος στην έφεση που θα ασκούσε ο αναιρεσίβλητος – αιτών από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης (προφανώς) της συνέργειας, από κοινού, σε ανθρωποκονία από πρόθεση, και για την οποία κηρύχθηκε έγοχος ο τελευταίος (αναιρεσίβλητος – αιτών) με την υπ' αρ. 2644/2020 απόφασή του (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου), πιθανολογώντας ότι θα τελέσει και άλλα εγκλήματα, πράξη την οποία και το Δικαστήριο της ουσίας [Πενταμελές Εφετείο Αθηνών (Αναστολών)] κρίνει ως σκληρή και απάνθρωπη,

ΣΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

ΜΥ

Σελίδα 17 της 277/2022 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

εν τούτοις η αιτιολογία, ότι η εν λόγω πράξη τελέστηκε υπό τη συνθήκη ότι ο πολιτικός σχηματισμός που κάλυπτε αυτή τη συμπεριφορά είχε κοινοβουλευτική παρουσία, από δην οποία απέρρεε η κακώς εννοούμενη σχύση σε όσους τον εμπιστεύταν, η οποία (συνθήκη) ήδη εξέλιπε και ο πολιτικός σχηματισμός αποδομήθηκε, μετά την διαφαινόμενη απόμονωσή του, κοινωνική και πολιτική, εξαιτίας της συμπεριφοράς κάποιων μελών του, είναι ασαφής, ενόψει του ότι δεν στηρίζεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και δεν μπορεί να στηρίξει το διατακτικό της (πληττόμενης απόφασης). Περαιτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογείται επαρκώς η απαιτούμενη για την αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. 2644/2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, ως προς τις διατάξεις της που αφορούν τον αναιρεσίβλητο – αιτούντα, υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη στην οικογένεια του τελευταίου, ενόψει του ότι οι αναφερόμενες συνέπειες είναι οι συνήθεις για τον οποιονδήποτε στερείται της προσωπικής του ελευθερίας, λόγω καταδίκης του και εγκλεισμού του σε κατάστημα κράτησης για την έκτιση της ποινής του. Ειδικότερα, η παραδοχή της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η έκτιση της ποινής θα προκαλέσει στην οικογένεια του αναιρεσίβλητου – αιτούντος, συγκεκριμένα δε στον έφηβο υιό του [REDACTED] ηλικίας [REDACTED] ετών, σημαντική και υπέρμετρη βλάβη, διότι αυτός (αναιρεσίβλητος – αιτών) είναι το κύριο στήριγμά του, δεν δικαιολογείται επαρκώς, αφού δεν διευκρινίζεται για ποιο λόγο είναι αδύνατη η παροχή οποιασδήποτε συνδρομής εκ μέρους άλλου συγγενικού προσώπου ή ακόμα δημόσιου φορέα κοινωνικής πρόνοιας και αλληλεγγύης, κατά το χρονικό διάστημα που εκείνος θα εκτίει την ποινή του. Περαιτέρω ελλείπει στην προσβαλλόμενη απόφαση η παραδοχή ότι η βλάβη αυτή είναι

ανεπαγόρθωτη, που είναι αναγκαία συνθήκη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγηθείσα υπόστοιχείο III γομική σκέψη, για την ευδοκίμηση της αίτησης για αναστολή εκτέλεσης της ποινής πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της ασκηθείσας κατά αυτής έφεσης. Επομένως, ο μοναδικός, από το άρθρο 510 παρ. 1 αιτι. Δ' του Κ.Ποιν.Δ., λόγος αναίρεσης, με τον οποίο η προσβαλλομένη απόφαση πλήττεται για έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

V. Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων, η κρινόμενη από 3-11-2011 αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για αναίρεση της προαναφερόμενης απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών (Αναστολών), πρέπει να γίνει δεκτή και να αναρεθεί η απόφαση αυτή, να παραπέμφεται δε η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο που εξέδωσε αυτήν, αφού είναι δυνατή η συγκρότηση του από δικαστές άλλους, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως (άρθρο 519 του Κ.Ποιν.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αγαιρεί την υπ' αρ. 1126/18.10.2021 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών (Αναστολών).

Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 9 Φεβρουαρίου 2022. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 22 Φεβρουαρίου 2022.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ